

Gabinet 21, Ju

Woń kwiatów radosnych już dawno rozwiana
Wesoły śpiew ptaków... już nie pamiętam
Twych oczu czar prysnął, wstąpiła w nie zemsta, tak niepojęta
Smak łez dobrze znam, spełniona Twa zemsta
Niech skończy się czas, niech nikt nie pamięta
Lecz karą jest kochać gdy książka zamknięta... a dłoń zaciśnięta
Twój głos zamienia mnie w ciszę
Twój śmiech zamienia mnie w ciszę
Twój płacz zamienia mnie w ciszę
W ciszy trwam
Twój krzyk zamienia mnie w ciszę
Twój szept zamienia mnie w ciszę
Twój gniew zamienia mnie w ciszę
w ciszy trwam
JUŻ SIĘ NIGDY NIE BĘDĘ ŚMIAŁ